

[Ole Bjørn Kraft.]

stiller om, at Husejerne selv skal foranstalte de Ting, der nedbringes fra Pulterkamrene, fjernet, er truffet i Overensstemmelse med Husejerne som en praktisk og nem Maade at ordne det Spørgsmaal paa. Jeg vil haabe, at den Kendsgerning, at man naar til en Nyordning paa dette Omraade, vil medføre, at Pulterkammerrydningen nu bliver gennemført i hele Storkøbenhavn og andre Steder, hvor den skal finde Sted, men hvor det endnu ikke er sket. Man skulde ikke synes, det var saa vanskeligt et Problem at faa løst. Vi har diskuteret det adskillige Gange her i denne Sal, og der har været foretaget en Prøverydning. Hver Gang vi har talt om det, har man faaet den Forestilling, at nu var dette Arbejde nær forestaaende, men den Dag i Dag er disse Pulterkamre ikke ryddet, og det er aldeles urimeligt, at man endnu ikke har faaet dette gennemført. Jeg henstiller meget indtrængende til Ministeren, at han gør sin Myndighed gældende, saaledes at man ikke længere skal diskutere dette Spørgsmaal frem og tilbage, men kan naa frem til et virkeligt Resultat, idet man fra alle sagkyndige Sider tillægger det ikke ringe Betydning, at Pulterkamrene i givet Tilfælde er ryddet.

Et andet Spørgsmaal er Husvagtudstyret. Vi kan tiltræde de Bestemmelser derom, som her foreligger, men maaske var det rigtigst at søge nærmere fastlagt, hvad dette Udstyr skal bestaa af. Jeg har forstaaet, at Ministeriet har udstedt en Bekendtgørelse af 29. Oktober, hvori man har angivet en Retningslinie for Omfanget af dette Husvagtudstyr, men det kunde maaske være rimeligt at indføje denne Bestemmelse i Loven, saaledes at der ikke kan opstaa nogen Diskussion derom, men at det ganske klart fremgik, hvad det her drejede sig om.

Inden jeg slutter mine Bemærkninger, er der endnu et Par Spørgsmaal, jeg gerne vil udtale mig ganske kort om. Det ene er Beskyttelsesrummene. Det er et Emne, vi gentagne Gange har diskuteret, og om hvilket Meningerne for Aar tilbage maaske var noget delte, medens det er min Opfattelse, at en Klaring nu har fundet Sted, saaledes at der fra et sagligt Synspunkt næppe længere kan være divergerende Meninger om disse Beskyttelsesrum og Tilflugtsrumms Betydning. Jeg for mit personlige Vedkommende vil gerne henvise til nogle Udtalelser, jeg tidligere har fremsat her i Tinget, nemlig den 24. April 1938,

hvori jeg paa mit Partis og egne Vegne understrøgede den Vægt, vi lagde paa disse Beskyttelses- og Tilflugtsrumms Tilvejebringelse som et afgørende og nødvendigt Led i hele den civile Luftbeskyttelse. Derom var der paa det daværende Tidspunkt ikke ganske Enighed. Fra Luftværnsforeningens Side har man paa et endnu tidligere Tidspunkt fremhævet Nødvendigheden af at indrette saadanne Beskyttelsesrum. Noget er der utvivlsomt ogsaa sket enkelte Steder, men man har vist Lov til at sige, at denne Sag langt fra endnu befinder sig paa et tilfredsstillende Stade.

At der ikke længere kan herske Tvivl om Betydningen af disse forskellige Beskyttelses- og Tilflugtsrum, fremgaar bl. a. af den Udtalelse, som Chefen for Statens civile Luftværn, Politiinspektør Dahl, fremsatte, efter at han havde været paa en Studierejse i Finland og der haft Lejlighed til at se og vurdere Betydningen af disse Rum. Jeg skal tillade mig at citere en Udtalelse af Politiinspektør Dahl i et Interview i „Berlingske Tidende“. Han sagde:

„Beskyttelsesrummene og Tilflugtsrummene var det vigtigste af alt. Ja, jeg tør sige med absolut Sikkerhed, at fandtes disse Rum ikke, saa vilde der overhovedet ikke være nogen Luftsikring for den civile Befolkning.“

Mere kategorisk og bestemt er det ikke muligt at udtale sig, og vi har altsaa her en Udtalelse fra den Mand, der har det øverste administrative Ansvaret for hele Civilbeskyttelsen. Jeg vil derfor meget henstille til Indenrigsministeren, at der paa dette Omraade bliver ydet en større Indsats, end Tilfældet hidtil har været, og at Bygning af Beskyttelses- og Tilflugtsrum nu bliver gennemført i et andet Omfang end tidligere.

Forholdet er det, at Ministeren allerede i nogen Tid har haft en Bemyndigelse, som kunde have medført, at vi havde haft flere Beskyttelsesrum, end Tilfældet er. Jeg vil henvise til Bestemmelsen i Loven af 29. April 1938 § 10, hvori der gives Ministeren Bemyndigelse til at træffe Bestemmelse om, at saadanne Rum skal indrettes i alle Nybygninger og alle offentlige og kommunale Bygninger. Bemyndigelsen har altsaa nu eksisteret i ca. 2 Aar, et Tidrum, i hvilket megen Nybygning har fundet Sted, men saa vidt mig bekendt har Ministeren ikke benyttet den Bemyndigelse, han da fik og selv maa have anset for at være rimelig og nødvendig, siden han indsatte den i den paagældende Lov. Jeg henstiller til Ministeren, at han paa dette Omraade